

Dosarul nr. 1ra-458/2022
(1-17187062-01-1ra-24032022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Roșca Andrei în comun cu inculpatul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

NEBURAC Vladislav XXXXXXXX, născut
la xx xxxxxx xxxx, domiciliat în mun. Chișinău,
str. XXXXXXXX xx, blocul x, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.08.2017 – 20.03.2019;

Instanța de apel: 10.04.2019 – 22.05.2019;
24.07.2020 – 20.12.2021;

Instanța de recurs: 31.07.2019 – 24.03.2020;
24.03.2022 – 04.05.2022.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2019, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Neburac Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Neburac Vladislav a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a) și g) Cod penal, Neburac Vladislav a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la Neburac Vladislav în contul statului a costului raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-

2535 din 10.05.2017 în sumă de 1 680 lei, aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Neburac Vladislav, în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței psihotrope pe care a păstrat-o la el până la 20.04.2017 aproximativ la ora 21:30, când a fost stopat de către colaboratorii de poliție pe str. Lech Kaczynski 2/3 din mun. Chișinău și care au constatat faptul păstrării acestei substanțe la Neburac Vladislav.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/I-R-2535 din 10.05.2017, s-a stabilit că, în substanța vegetală uscată și mărunțită de culoare roz gălbuie cu miros specific și în cantitate de 1,285 gr. care a fost păstrată de către Neburac Vladislav, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201, care constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, iar potrivit art. 1 al Legii nr.382 din 06.05.1999, substanțele psihotrope se atribuie la grupa de droguri. Cantitatea de 1,285 gr. a substanței indicate, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale Neburac Vladislav a comis păstrarea ilegală a analoagelor drogurilor în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, adică infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. *Procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Centru, Railean Aliona*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se încaseze de la inculpat în beneficiul statului suma de 1 680 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului a indicat că:

- deși prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului și a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului, totuși a conchis eronat de a respinge solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 680 lei pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/I-R-2535 din 10.05.2017, care în opinia apelantului urmează a fi încasate de la inculpat, odată ce acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate;

- din punct de vedere juridic, își întemeiază cererea de apel inclusiv pe prevederile art. 227 - 229 Cod de procedură penală.

3.2. *Avocatul Roșca Andrei în interesele inculpatului Neburac Vladislav*, prin care a solicitat admiterea apelului, **casarea parțială a sentinței instanței de fond în**

partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să se dispună aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

În motivarea apelului a indicat că:

- prima instanță nu a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit art. 75 din Codul penal;

- prima instanță a conchis eronat de a nu aplica prevederile art. 79 Cod penal or, cannabinoidul sintetic depistat la inculpat - MDMA(N)-2201 – nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 și astfel, nu este nici stupefiant, nici substanță psihotropă;

- prima instanță nu a luat în considerare faptul că inculpatul nu avea vârsta de 21 de ani când a comis infracțiunea, și-a recunoscut integral vina, este angajat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința fără modificări.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile pct. 6), 8) și 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea stabilirii lui Neburac Vladislav a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care de stabilit lui Neburac Vladislav o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea recursului ordinar avocatul a invocat că:

- instanțele de fond eronat nu au aplicat prevederile art. 79 Cod penal, și nu au ținut cont de circumstanțele atenuante ce micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele acesteia;

- partea motivată a deciziei Curții de Apel nu întrunește motivele în baza cărora s-a ajuns la concluzia că pedeapsa mai blândă decât cea prevăzută de lege - amenda nu-și va atinge scopul, ceea ce se califică ca o examinare superficială și incompletă;

- instanța de judecată nu a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit art. 75 Cod penal;

- la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă aplicate inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat;

- conform raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-2535 din 10.05.2017, s-a stabilit că, în substanța vegetală uscată și mărunțită de culoare roz gălbuie cu miros

specific și în cantitate de 1,285 grame, care a fost păstrată de către Neburac Vladislav, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-22()1, care nu este inclus în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 și în Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006;

- la dosar lipsesc careva probe ce ar demonstra că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul 1. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, iar potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 06.05.1999, substanțele psihotrope se atribuie la grupa de droguri;

- instanța de judecată, fără careva temei legal și fără o motivare, a considerat că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004;

- contrar prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 134¹ Cod penal, instanța de judecată a interpretat extensiv și defavorabil în privința lui Neburac Vladislav a prevederilor sus indicate, deoarece cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 nu este nici stupefiant, nici substanță psihotropă;

- convențiile internaționale în materie nu disting noțiunea de „analog” al substanțelor narcotice sau psihotrope. Acestea stabilesc doar categoriile substanțelor narcotice și psihotrope, categorii care se regăsesc și în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 5 octombrie 2004 și Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006;

5.1. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procuror, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, în cauza penală în privința lui Neburac Vladislav, **în partea stabilirii pedepsei**, și **dispusă rejudecarea cauzei în această parte** de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, decizia atacată se menține.

6.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a statuat că instanța de apel a preluat în mod automat concluziile primei instanțe reținute întru justificarea aplicării pedepsei, însă nu a examinat minuțios argumentele apelului invocate în dezacord cu pedeapsa aplicată inculpatului Neburac Vladislav.

Colegiul penal a conchis că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, nu a ținut cont de prevederile art.7, 75 Cod Penal, urmând ca acestea să fie aplicate cu referință la cazul concret, aplicabilitatea acestora în raport cu circumstanțele stabilite, personalitatea făptașului, consecințele survenite, ne limitându-se doar la descrierea și redarea generală a conținutului

normelor citate sub concluzia neargumentată privind corectitudinea sau incorectitudinea aplicării normelor legale la numirea pedepsei definitive.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de motivarea insuficientă a soluției adoptate, nefiind oferite răspunsuri la toate chestiunile importante pentru justa soluționare a cauzei, inclusiv în partea aplicării sau neaplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, *sentința primei instanțe nu este contestată în partea stabilirii vinovăției inculpatului, de către părțile la proces, fiind contestată de apărătorul inculpatului în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens, s-a solicitat aplicarea inculpatului Neburac Vladislav a pedepsei penale mai blânde, non-privativă de libertate.*

Colegiul Penal a reținut că, unul din argumentele invocate de avocatul Andrei Roșca în interesele inculpatului Neburac Vladislav se referă la faptul că, instanța de judecată a interpretat extensiv și defavorabil în privința lui Neburac Vladislav a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 134¹ Cod Penal, deoarece cannabinoidul sintetic MDMA (N)-2201 nu este nici stupefiant, nici substanța psihotropă, *fără însă a fi contestată sentința în partea reținerii circumstanțelor de fapt și încadrării juridice a faptei penale.*

Tot la acest capitol, Colegiul Penal relevă că, *inculpatul Neburac Vladislav în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a indicat că, recunoaște vina pe deplin și solicită o pedeapsă sub formă de amendă.*

Colegiul Penal a mai notat și faptul că, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Neburac Vladislav, Colegiul Penal a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a notat că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal se califică ca infracțiune „gravă”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Neburac Vladislav a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei

penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, fiind reținute circumstanțele atenuante – căința sinceră, săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, circumstanțe agravante nefiind reținute.

Cu toate acestea, Colegiul Penal a respins solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Neburac Vladislav a unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, deoarece această măsură de pedeapsă nu poate fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și din personalitatea inculpatului, totodată, o pedeapsă sub formă de amendă ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocatul Andrei Roșca potrivit căreia, inculpatul Neburac Vladislav a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, inculpatul este la o vârstă fragedă, la momentul comiterii infracțiunii nu avea vârsta de 21 ani, este angajat în câmpul muncii la SRL „Air Moldova”, iar prezența antecedentelor penale nestinse va avea ca consecință pierderea locului de muncă, inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, nu se află la evidența medicului narcolog, are loc permanent de trai, locuiește cu familia, or, aceste circumstanțe nu justifică aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, care se apreciază a fi prea blândă în coraport cu faptele comise și nu își vor atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea de comitere din partea acestuia a unor infracțiuni similare, or prin aplicarea unei asemenea pedepse nu va duce la restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului.

Cu referire la solicitarea părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod Penal în privința inculpatului Neburac Vladislav, Colegiul Penal a apreciat-o ca nefondată, deoarece, nu a fost stabilită existența în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale, la data comiterii infracțiunii inculpatul nu atinsese doar patru luni până la împlinirea vârstei de 21 ani, inițial nu a recunoscut vina de cele comise, iar prin recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu și solicitarea de către inculpat a judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire, are ca efect reducerea pedepsei.

Cu referire la soluția instanței de fond privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul Penal a statuat că aceasta este una corectă ținând cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a comis infracțiunea după vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de

ani, circumstanță apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Colegiul Penal a apreciat că soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Astfel, Colegiul Penal a apreciat că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul Penal.

8. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către *avocatul Roșca Andrei în comun cu inculpatul Neburac Vladislav*, prin care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Neburac Vladislav, în temeiul art. 79 Cod penal, să-i fie aplicată sub formă de amendă.

În motivarea recursului, indică următoarele argumente:

- instanța de apel a motivat cu fraze generale care se contrazic între ele și cu circumstanțele stabilite în cauza prezentă, deoarece deși inițial motivează refuzul aplicării prevederilor art. 79 Cod penal prin faptul că nu există circumstanțe excepționale la caz, ulterior a conchis că totuși se constată circumstanța excepțională și nu a ținut cont de indicațiile primite prin decizia anterioară;

- decizia instanței de apel nu cuprinde relevarea considerentelor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze;

- instanța de apel a preluat în mod automat concluziile primei instanțe reținute întru justificarea aplicării pedepsei, însă nu a examinat minuțios argumentele apelului invocate în dezacord cu pedeapsa aplicată inculpatului Neburac Vladislav și anume că, prima instanță la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendare, nu a ținut cont pe deplin de prevederile art. 79 Cod penal;

- la individualizarea pedepsei inculpatului nu s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, nu s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod Penal și anume de faptul că inculpatul este tânăr, prezența antecedentelor penale nestinse deja au avut consecințe ca pierderea locului de muncă, mai mult, pedeapsa stabilită prin sentință a fost deja executată, iar toate aceste circumstanțe în coroborare cu circumstanțele atenuante și circumstanța excepțională prevăzută de art. 79 Cod penal, permit aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse sub formă de amendă;

8.1. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procuror, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că recurentul indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, *că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, însă prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.*

Colegiul punctează că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2020, a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, în cauza penală în privința lui Neburac Vladislav, doar **în partea stabilirii pedepsei**, și **dispusă rejudecarea cauzei în această parte** de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, decizia atacată a fost menținută, devenind irevocabilă,

Astfel, se reține că, avocatul în comun cu inculpatul în recursul declarat, deși sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită acestuia, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, conform prevederilor art. 79 Cod penal.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Neburac Vladislav, de către instanțele inferioare, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite

conform sancțiunii articolului incriminat, instanța de apel îndeplinind indicațiile instanței de recurs, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni *instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune*, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpaților, instanța de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată acestora în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de lipsa atât a circumstanțelor atenuante cât și agravante, că inculpatul nu se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, fiind reținute circumstanțele atenuante – căința sinceră, săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, circumstanțe agravante nefiind reținute, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață al acestuia, de comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, cât și în timpul ședințelor de judecată, considerând oportun de a-i aplica o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 1 an, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă de 2 ani, conform art. 90 Cod penal și corect a considerat că restabilirea

echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă anume prin aplicarea acestei pedepse, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal în baza căruia a fost recunoscut vinovat și condamnat inculpatul.

Textul art. 79 alin. (1) Cod penal prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, [...], instanța de judecată **poate** aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. [...] Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani **poate fi apreciată** de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.*”

Din analiza condițiilor în care poate fi aplicată o pedeapsă mai blândă, de altă categorie, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. La caz, instanța de fond și de apel, au apreciat că circumstanțele stabilite sunt suficiente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind cazul aplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

Practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni cât și de prevenirea săvârșirii infracțiunilor, de aceea Colegiul consideră că anume o astfel de pedeapsă este echitabilă în raport cu acțiunile și comportamentul inculpatului.

Pe lângă aceasta, recursul apărării, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de fond și cea de apel au pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, cu suspendarea executării ei, conform art. 90 Cod penal, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurenți privind aplicarea pedepsei sub formă de amendă, urmând a fi declarat ca neîntemeiat, or doar faptul că ultimii nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită de către instanțele inferioare, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, fără a se ține cont de toate circumstanțele stabilite.

Instanța de recurs mai atestă și faptul că, argumentele invocate de recurenți, au fost combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care fac referință recurenții, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, iar recursul declarat, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roșca Andrei în comun cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe NEBURAC Vladislav Xxxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iunie 2022.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN